

Lægestriden i Klaksvík

(Framhald)

Udnævnelsen af den nye sygehuslæge i Klakksvík.

Da sygehusembedet blev opslået ledigt, regnede alle klaksvíkinger med som en selvfølge, at læge Halvorsen ville få stillingen.

Jeg var ikke til stede på det møde, hvor afgørelsen med hensyn til, hvem der skulle have embedet, blev truffet.

Den saglige grund til Halvorsens forbigåelse var den, at hans medlemskab i lægeforeningen ikke var i orden. Hans kvalifikationer var ellers ifølge paragraf 14-udvalgets skøn gode nok.

Norderingernes forundring og spontane protest.

Halvorsen havde som bekendt gjort sig meget afholdt af befolkningen. Forbigåelsen af ham vakte den største forundring og indignation iblandt denne. Denne indignation udløste sig i en voldsom protest og fremsendelsen af en folkadresse, der på det indstændigste henstillede til sygehusbestyrelsen at ændre afgørelsen til fordel for læge Halvorsens forbliven som sygehuslæge.

Der blev sendt deputationer fra Norderøernes befolkning til forhandling med de respektive myndigheder: rigsbudsmanden som sygehusbestyrelsesformand, landsstyret, landslægen, ja, der blev endda afholdt et stort møde i lagtingsalen, hvor repræsentanter for Norderingerne, rigsbudsmanden, landsstyremændene, landslægen og de fleste af lagtingsmændene var til stede.

Mange af lagtingsmændene udtalte sig stærkt for at søge at finde en udvej for at imødekomme Norderingernes ønske. Rigsbudsmanden og landslægen redegjorde for læge Halvorsens forhold, herunder deres forsøg på at overtale ham til at betale de nævnte sagsomkostninger.

Det er forresten utvivlsomt i strid med lægelovens paragraf 14, hvad rigsbudsmænd Vagn-Hansen og landslægen her har gjort, idet der jo tydeligt står, at aftaler eller medlemskab i hvilken forening, der end er tale om, ikke skal forhindre en læge i at søge og få et sygehuslægeembede. — Spørgsmålet er så, hvorvidt grundlaget for sygehuslægeudnævnelsen ikke savner det juridisk holdbare grundlag, og i bekræftende fald om stillingen som sygehuslæge ved Klaksvík sygehus så ikke må opslås ledigt på ny. Dette er et spørgsmål for rigsbudsmænd Hurwitz! Hr. redaktør Torpe har meget fornuftigt været inde på spørgsmålet om hr. rigsbudsmænd Hurwitz indblanding.

Norderingerne bibringes det indtryk, at der er vilje til stede for at imødekomme deres ønske, men landsstyret Håkun Djurhuus og og landsstyret spiller dobbeltspil i denne tragiske sag.

Skönt alle disse forhandlinger endte resultatløst, var de af en sådan art og forløb på en sådan måde, at de bibragte befolkningen den opfattelse, at

opfyldelsen af dens ønske ikke var umuligt, og at der var vilje til stede til at overvinde de formelle hindringer. Under alle omstændigheder havde befolkningen fået det indtryk, at såfremt læge Halvorsens forhold til lægeforeningen kunne bringes i orden, ville det være let at få bragt konflikten ud af verden.

I forbindelse hermed kan henvises til Føroya Sosialdemokratis referat af en tale af landsstyremænd Håkun Djurhuus på et folkemøde »úti á Gröy« i Klakksvík, som »protestanterne« havde arrangeret. På dette møde bedyrede landsstyremændene, at forholdene ved Klaksvík sygehus måtte bringes i orden således, at læge Halvorsen kunne forblive i sin stilling som sygehuslæge, og man kunne ikke andet end få det indtryk, at der blev talt på det samlede landsstyres vegne. Denne landsstyrets foregivne sympati og positive holdning over for Halvorsen-folkene — og så dets senere svigten i de afgørende øjeblikke, da der virkelig var mulighed for at løse konflikten i mindelighed til befolkningens tilfredshed og uden at nogen tabte ansigt, er — særlig i belysning af det, der sker i dag — alt andet end flatterende for landsstyret.

I hårdknude, men

Konflikten var gået i hårdknude og havde fået præg af en åben kamp mellem myndighederne og Norderingerne, idet disse havde meddelt, at de ville modsætte sig ankomsten af en læge til

aflysning af læge Halvorsen, hvilken meddelelse alvor de demonstrativt viste overfor rigsbudsmændens og landslægens forsøg på at komme på Klaksvík Sygehus for at tale med Halvorsen.

Vedrørende rigsbudsmændens og landslægens tur til Klakksvík er det på sin plads at oplyse, at der er spundet og fremkommet i pressen en del sensationelle og ukorrekte historier om dens forløb:

Det er ikke i overensstemmelse med sandheden, at rigsbudsmændene ligeså lidt som landslægen blev korporlig antastet og forhindret i at komme i land. Kajen var stilmende fuld af mennesker, da båden skulle lægge til, og man lod rigsbudsmændene og landslægen vide, at de ikke kunne komme til forhandling med læge Halvorsen uden at nogle repræsentanter for folket fulgte med. Disse betingelser eller dette ønske ville d'herrer ikke acceptere. Hvor forkert!

Man havde jo allerede i stor udstrækning indladt sig i forhandlinger med repræsentanter for folket, hvorfor det forekommer en uforståeligt, at rigsbudsmænd Vagn-Hansen ikke sagde, at repræsentanter for folket var velkomne til at overvære hans og landslægens samtaler med læge Halvorsen. Hvis det var sket, havde man undgået al den ballade og bladsensation, der i lang tid optog sindene i anledning af denne rigsbudsmændens og landslægens rejse til Klakksvík

Først nu kommer jeg ind i billedet.

Mens alt dette sker, var jeg og min kollega, folketingsmand Johan Poulsen

i København i anledning af vort folketingsarbejde.

Hjemkommet træffer jeg rigsbudsmænd, der fortæller mig, hvad der er sket.

Læge Halvorsen går med til at betale nævnte kr. 601,50

En aften får jeg en telefonisk opringning fra Klakksvík og bliver spurgt, om jeg som medlem af sygehusbestyrelsen er villig til den påfølgende dag at komme til et møde om sygehuslægeembedet i Klakksvík.

Jeg kommer så til Klakksvík og deltager i et møde, hvor repræsentanter for samtlige foreninger og kommuner i Klakksvík sygehusdistrikt og en mængde andre mennesker er forsamlede for at drøfte sygehuslægespørgsmålet. Hovedtaleren var formanden for den delegation, der havde været i Danmark for at forhandle med myndighederne.

På forespørgsel om min stilling som medlem af sygehusbestyrelsen sagde jeg, at jeg kun kunne være med til at ordne spørgsmålet på legal måde. Men jeg havde forstået, at det, som var i vejen for imødekomme af deres ønsker var, at læge Halvorsen ikke var medlem af lægeforeningen. Mødet overlod mig og det andet tilstedeværende sygehusbestyrelsesmedlem hr. kommunalsekretær Robert Jensen at forhandle med vedkommende myndigheder og læge Halvorsen.

Det første møde med læge Halvorsen endte uden resultat, idet han påstod, at han ingen forpligtelser havde til at betale sagsomkostningerne. Han havde vel fået en repræsentation, men påstanden om eksklusion af ham for unational gerning blev afvist.

I Klakksvík var uden tvivl så godt som hele befolkningen for Halvorsen. Jeg ønskede gerne at sondere stemningen på byderne og tog derud. Men hvordan var der ude på byderne? Det viste sig, så vidt jeg kunne skønne, at på byderne var der ikke tale om 95 %, men der stod hele befolkningen bagved kravet om Halvorsens forbliven i Klakksvík som sygehuslæge.

Kommet tilbage fra byderne genoptog jeg forhandlingen med læge Halvorsen. Så skete det, som hidtil havde været umuligt — han erklærede sig villig til at betale de 600 kr. og blive medlem af lægeforeningen. Han ville gøre det for folkets skyld, sagde han.

Tiden forpasset.

Jeg rejste tilbage til Tórshavn, optog forhandling med sygehusbestyrelsen, landsstyret og lægerne, refererede mit glædelige positive resultat af formidlet glædelige, positive resultat af forhandlingerne med læge Halvorsen.

Det hele var jo strandet på læge Halvorsens uvillighed til at betale nævnte sagsomkostninger, hvorved han ifølge skrivelse fra lægeforeningen automatisk ville blive medlem af lægeforeningen igen. Og når jeg bragte i forslag, at sygehuslægeembedet i Tverå, hvor der findes et nyt, hypermoderne sygehus, blev tilbudt læge E. R. Nielsen som kompensation for Klakksvíkembedet,

(Framhald)

KVØLDTÚRUR VIÐ TJALDRINUM

Um líkindi verða 2. hvítusunnudag fer »Tjaldrið« av Havuini kl. 18 eina ferð vestur- ella norðureftir.
Kostnaður kr. 10,00.
Smurt breyð, øl, kaffi og te fæst umboð.
Ferðaseðlar verða seldir við landgongdina.

Føroya Ferðamannafelag.

LICITATIÓN

Gerð av o. u. 2250 metrar av kaðalveit verður her boðið fram til almenna licitátión.
Frágreiðingar og treytir fáast til láns á skrivstovu el-verksins frá mikudegi 25. mai 1955 kl. 12.
Skrivlig boð i afturlatnum brævbjálva — merkt »Boð uppá kaðalveit« — verða send Tórshavnar el-verki i seinasta lagi tann 6. juni 1955 kl. 12 og tá opnað, meðan teir, ið boðið hava, eru hjástaddir.

El-nevnd Tórshavnar býráðs.

Snikkaravirkið flutt.

Vit loyva okkum við hesum at siga viðskiftafólki okkara frá, at maskinsnikkaraværkstað okkara er flutt úr J. C. Svabos gøtu og i nýggju hús okkara við endan á Jóannes Paturssonar gøtu.

TELEFON NR. ER ÓBROYTT — 2008

P-f. SNIKKARAVIRKIÐ Tórshavn.